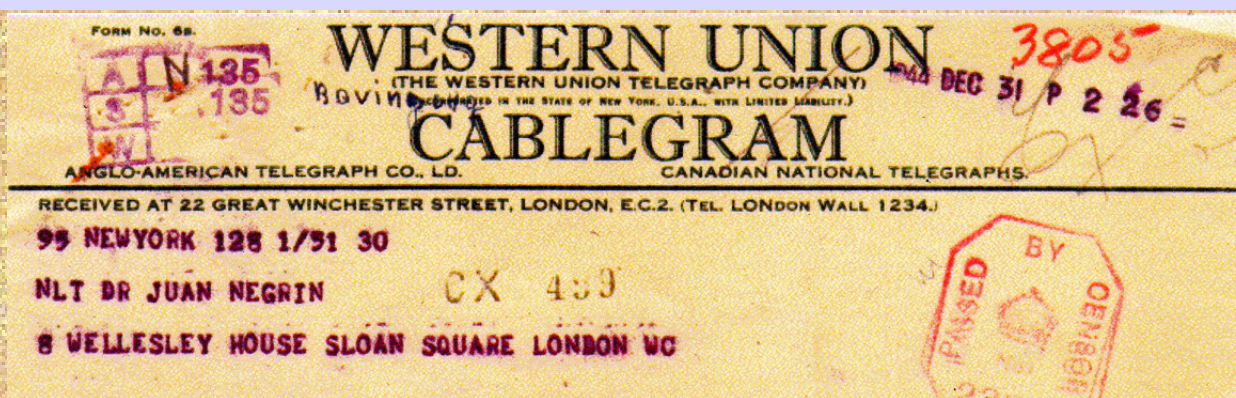




L'ÈXIT

Acord per salvar el trenta per cent del món



196 països acorden per l'any 2030, haver protegit el 30% de la superfície del planeta (idea generada per un català, tot sigui dit). El triomf de la diplomàcia i la consciència ambiental. Especialment si no pensem en el 70% restant. Molt

malament van les coses quan les nacions necessiten dues setmanes en comprendre que la terra està fotuda, el mar és cementiri i l'aire sostre de plom. Però ho han aconseguit. Felicitats. Només falta saber quina part del tracte s'haurà acomplert en arribar a l'any trenta.

LA COMPAÑERA AYUSO

Ayuso promou la propina

Quina millor manera d'afavorir l'economia d'un país que demanar el retorn de les propines. És un sistema fàcil, equitatiu, que genera riquesa...

Vas a prendre una cervesa i dones uns centímetres de propina pel cambrer, amb aquests centímetres el cambrer va al barber que es guanya un client i una propina i content, agafa un taxi i dona una propina al xofer, i el xofer sorprès va al bar de la cantonada i deixa vint cèntims pel bon servei de la cambrera. I la cambrera, que no se'n sap avenir, li proposa casament a l'amo de l'estanc i van a buscar un pis amb l'ajut d'un crèdit i el banquer, sense ells saber-ho, els cobra la seva propina.

Amb una Ayuso a cada casa, això seria una altra cosa.



NO PASSA RES

Cues als tanatoris de la Xina

El xinesos han perdut el llibre de Mao. Passen mesos confinant ciutats senceres quan pràcticament no tenien casos de Covid, però davant les protestes generals, passen al pla B. Que campin com vulguin.

Efectivament campà comporta encomanar i els xinesos segueixen morint. Però les autoritats ara diuen que no. Que a la Xina no moren ni les rates. Els hereus de Mao donen xifres de dos dígitos per comptar els morts de Covid. I mentre ho diuen -Oh santa ingenuïtat- a les portes dels tanatoris s'acumulen cadàvers en fileres interminables. Algú hauria de fer una repassada al llibre vermell, o una segona versió directament. No es pot ser tan contradictòriament estúpid i fals.



NOSALTRES DICTEM EL CONFINAMENT PERPETU A HONG KONG!

UN CANTANT I DUES PERSONALITATS

Serrat: quan la veu era missatge

Aquest Cap d'Any és el triat per Joan Manuel Serrat per jubilar-se del públic català. El noi del Poble Sec ha viscut la seva carrera en dues etapes bipolars. En la primera cantava en català i va portar la llengua a un nivell força interessant tot fent vibrar unes generacions que es bolcaven cap a la recuperació del català com a llengua vehicular. En la segona etapa va decidir cantar en castellà i deixar les reivindicacions al rebost de casa seva. Cal dir que aquesta darrera etapa li va donar fama i diners però alhora mai més va tornar a ser aquell home que desvetllava somnis de llibertat. Potser alguns esperaven que en el seu darrer concert aconseguís mostrar una mica de cada cosa però res de res. Ell ha esborrat una part de la seva pròpia història.



VA DE PERIODISTA MATXO

Saül Gordillo denunciat per agressió sexual



BAYLET APROVA EL REBUIG DEL SENAT PER SANCIONAR ELS ELECTES VIOLENTS. Si no ens podem deixar anar a la feina, què fem? plors però valentes com són van i el denuncien al mossos. Saül s'ha acabat creient el títol del seu llibre: Superperiodistes en la era de la sobreinformació o la cagat per això mateix? I és que no pot ser bo estar inclòs en el lloc 32é del ranking dels 50 catalanes més influents a Twitter.

Tot comença per un sopar d'empresa i unes copes a la sala Apolo de Barcelona. Dues joves periodistes, en moments diferent i per separat, tenen la desagradable sorpresa de sentir unes mans a l'entreuix, magrejant-les. Quan s'adonen que les mans en qüestió són del seu cap es queden paralizades de por i de plors però valentes com són van i el denuncien al mossos. Saül s'ha acabat creient el títol del seu llibre: Superperiodistes en la era de la sobreinformació o la cagat per això mateix? I és que no pot ser bo estar inclòs en el lloc 32é del ranking dels 50 catalanes més influents a Twitter.

LA LLEI TRANS DE TOTS ELS EQUILIBRIS

Determinació de gènere sense requisit de diagnòstic i tractament des dels 14 anys

El Congreso aprova la llei i ara passarà al Senat. Segons la ministra d'Igualtat, Irene Montero: Avui tornem a situar-nos en l'avantguarda dels drets de les persones LGTBI.

Com a mínim ha sabut agrair el treball de totes les associacions i organitzacions LGTBI que han col·laborat en l'elaboració del text.

També ha estat generosa destacant que la llei suposa una continuació de la llei que va aprovar el govern de José Luis Rodríguez Zapatero el 2005 sobre el matrimoni homosexual. Bé, fins aquí bé! Després ha fet política barata amb un missatge rotund: "El Govern de coalició està amb les persones trans, amb les persones LGTBI i les seves famílies. I la traca final: Això serveix perquè Espanya sigui un país amb cada vegada més drets en el qual tots puguem ser feliços." Oïdo?

